

villig til at forhandle om Forringelser af dette i Forvejen meget utiltalende Lovforslag.

Jeg skal ikke gaa dybere ind paa andre af de Spørgsmaal, der er omhandlet i Lovforslaget, end dem, jeg har nævnt, men jeg ønsker blot endnu at sige et Par Ord om §§ 9 og 14. Det hedder i § 9, at de, som paa Grund af Sygdom eller anden Nød ikke kan betale de store Præmier, her er Tale om at paalægge, skal være fri. Blandt de Grunde, der efter Forslagsstillerens Mening kunde være Tale om at godkende som Fritagelsesgrund, er altsaa de i Lovforslaget nævnte: Sygdom eller anden Nød. Nu lyttede jeg med Opmærksomhed til den ærede Forslagsstilleres Tale og fik deraf den Opfattelse, at Mangelen paa Førlighed vilde være et af de Forhold, som Forslagsstilleren vilde være med til at godkende som Fritagelsesgrund. Det ærede Medlem nævnte imidlertid ikke noget om Arbejdsløshed, der virkelig for mange Mennesker her i Landet betyder, at de er i en Nødstilstand og lever under Forhold, hvor de er ganske ude af Stand til at svare den Afgift, her er Tale om at paalægge dem.

Det hedder dernæst i § 14, at denne Lov gælder ikke for dem, der med Villie unddrager sig Loven. Det er noget vanskeligt at blive klog paa, hvorledes dette skal føres ud i Praksis, og den højtærede Minister var jo ogsaa i sin Tale for et Øjeblik siden inde paa dette Spørgsmaal. Men eet synes jeg maa være, om nogen i Befolkningen, naar dette Lovforslag var gennemført, hvad jeg ikke har mindst. Tro paa, at det nogen Sinde bliver, vilde unddrage sig de almindelige Bestemmelser, Loven omhandlede, og noget andet var, om mange af Befolkningen kunde have Lyst til at unddrage sig de særlige Bestemmelser, som f. Eks. dem, der omhandles i § 4, hvorefter Toldloven skal ændres. Jeg kunde tænke mig, at mange vilde unddrage sig fra at yde Præmien, og jeg vil spørge: Skal der ogsaa være Adgang for Befolkningen til at unddrage sig Toldforhøjelsen, som det ærede Medlem paatænker at give Befolkningen i § 4? Vil det ærede Medlem kunne tænke sig, at de, som ikke havde Lyst til at betale de forhøjede Afgifter, her er Tale om, kunde blive fri, at de f. Eks., naar de skulde hen i en Brugsforening og købe Kaffe eller Te, kunde blive fri for den forhøjede Toldafgift ved at sige: Nej, vi hører ind under § 14 i den og den Lov? Eller kan der være Tale om at etablere et Forhold, hvorefter den,

der gaar ind paa et Værtshus og bestiller sig en Kaffe og punsch eller en Whiskysjus, kan klare sig og faa de Ting til den gamle Pris ved at sige: Nej, jeg hører ind under § 14 i Bjerres Lov? Jeg tror, det vilde være ganske umuligt at etablere noget saadant. Man ledes ind paa adskillige Betragtninger af den Art, naar man læser Lovforslaget med Opmærksomhed, og jeg tror ikke, at det egner sig til at ophøjes til Lov, ganske bortset fra, at det indeholder forkastelige Principper, som vi forvort Vedkommende ikke vil være med til at fastslaa i en Lov. Jeg kan meget let gaa ind paa den Betragtning, at der er Grund til at ændre den nuværende Alderdomsunderstøttelseslov, men Ændringerne maa gaa i den Retning, som jeg for et Øjeblik siden nævnedes, nemlig, at vi faar indført faste Takster.

For øvrigt forekommer det mig, at Fremsættelsen af det foreliggende Lovforslag ikke kan være særlig paakrævet, eftersom vi jo, hvad der alt er gjort opmærksom paa fra flere Sider, i Øjeblikket har en Kommission siddende, som behandler dette store Spørgsmaal om Alderdoms- og Invaliditetsunderstøttelse. Jeg synes derfor, at det ærede Medlem uden Skade kunde have ventet. Jeg kan ikke tro, at det ærede Medlem virkelig nærer noget Haab om at faa sit Lovforslag gennemført, og jeg tænker mig, at den ærede Forslagsstiller nærmest kun har haft til Hensigt at forkynde for Landet, hvilken Opfattelse han har af dette store og vigtige Spørgsmaal. Jeg skal ikke sige noget til, at det ærede Medlem faar sit Ønske opfyldt. Jeg er paa det rene med, at ude omkring paa Landet, hvor man faar Lejlighed til nærmere at sætte sig ind i dette Forslag, vil man fra den almindelige Befolkningens Side med Harme vende sig mod det ærede Medlem, og jeg tror, at Smaa-kaarfolk i Randers Landkreds ikke paa nogen Maade vil være med til at sige det ærede Medlem Tak for det Forslag, han her har fremsat. I Indledningen til sin Tale sagde det ærede Medlem nogle Ord, der lød ganske smukt, han talte om den Udbygning, som den arbejdende Klasse i vort Samfund var Genstand for. Der var nogle Sætninger i Indledningen, som næsten kunde tyde paa — hvis man ikke vidste, hvem det ærede Medlem var, og hvor han hørte hjemme i politisk Henseende —, at det var en socialdemokratisk Valgkandidat, som holdt den Tale. Imidlertid blev vi snart overbeviste om, at det var forkert, men det ærede Medlem sagde